

CREATI DE DUMNÉZEU

exploratori
2025

Imnuri creștine

- 724 - Ecoul unui cânt
- 730 - Inima e plină
- 711 - Stau și privesc
- 11 - Preasfinte Creator
- 59 - Nimeni ca Tine

Cântece EXPLOR

- Îți mulțumesc, Isus
- Laudă pe Domnul
- Măinile lui Isus m-au creat
- Ca/Și peștișoru-n apă
- Fir de iarbă
- Fii bun exemplu
- Îți mulțumim
- El ține toată lumea
- Olario
- Inima e plină
- Privește-n jurul tău
- Psalmul 8

Activități la alegere (în funcție de talent/preferințe)

- Să scrie un psalm despre cum a creat Dumnezeu lumea/natura/omul (il pot chiar cânta apoi pe o melodie cunoscută);
- Să facă un clip prin care să îndrepte atenția oamenilor spre Creator și Creația Sa; pot prezenta zilele Creației sau pot face o prezentare generală;
- Să scrie o scrisoare către Dumnezeu prin care să Îi mulțumească pentru ceea ce a creat;
- Să facă un colaj cu elemente din natură care să sugereze ideea de Creație;
- Să facă un sondaj (poate fi filmat) printre colegii lor, prieteni, vecini etc. și să-i întrebe de ce cred că am fost creați de Dumnezeu și nu am apărut din întâmplare (se pot pune mai multe întrebări, dar pe aceeași temă).

Activități interactive cu sala

- Se pot împărți în sală bilețele pe care să fie scris următorul text: „Pentru că sunt creația lui Dumnezeu, eu”. La final se pot citi câteva texte, prin sondaj sau de la cei care doresc să le citească;
- La începutul programului, se poate oferi celor doritori posibilitatea de a scrie un catren despre Creație în care să se folosească anumite cuvinte (ex: Creator, măreție, început, natură, făcut etc.)
- De asemenea, este o ocazie bună în care exploratorii pot să prezinte comunității o parte din activitățile lor de la specializări, să explice cum sunt acestea împărțite, ce conțin, cum se desfășoară și care sunt satisfacțiile și beneficiile obținute în urma parcurgerii fișelor.

Poezii despre creație

POEMUL GENEZEI

Hajnal Bota

La început, Dumnezeu a creat cerul
și pământul.
Și Dumnezeu a zis: Să fie... și a fost.
El s-a uitat la tot ce făcuse
și iată că erau foarte bune”. (Gen. 1)

Dacă eu aș fi lumina albă
sfânta lumină din slavă coborâtă,
cerul m-ar fi zămislit
în prima zi a pământului.
Aș fi luminat praful nedemn,
aș fi oprit hotarul nopții
și-n fiecare dimineață aș fi adus
noi zori, o binecuvântată zi.
Seara, m-aș fi împărțit cuminte
pe la casele oamenilor
Aș fi cântat pe coardele razelor mele
- Creațiunea;
Aș fi plâns cu lacrimi de stăluire
peste durerea Pământului, alinând-o.

Dacă m-ar fi creat Necuprinsul
ca nemărginit albastru,
cer nesfârșit, pământ uscat
sau zbuciumată mare,
aș fi ținut în palmele mele
pe firavul om
și-n pumnul meu, sărmanul,
s-ar fi simțit mai acasă
ca-n răzvrătirea sa.
L-aș fi ridicat până-n slavă să vadă
chipul divin din care a fost creat.
Iar palmele mele,
prin calmul apelor întinse,
prin tumultoase mări ce taina
lumii-o poartă,
prin norii grei în revărsare,
cer sau pământ sau nesfârșit albastru,
ar zămisli un cânt – un Susur Blând
abia șoptit să se ridice...

Să fi fost chiar firavul fir iarbă,
mărețul cedru din Liban,
salcâm din chivot sau
palmier pe malul mării trist
străjuind blestemul;
crin din Saron,
sau orișice-ar fi fost să fiu:
păduri, pustiu și ape,
luceferi, stele, zori,
crepusculi în amurg sau aurori
eu veșnic aș cânta
cu Universu-n cor
Cântarea Misterului născută
din simplul Cuvânt, din Creator.

Dar nu sunt lumina
creată în ziua întâi
și nu sunt nici necuprinsul albastru,
pământul, cerul, iarba ori stânca...
Sunt omul creat în ziua a șasea!
Mi-e chipul străin de chipul divin
și nu știu să cânt;
eu n-am învățat sau poate
am știut, dar am uitat
să fredonez a mulțumirii rugăciune –
de-aceea tac.
De mi-aș deschide gura,
aș fi o falsă voce-n cor,
vioară fără corzi în simfonie,
o dimineață fără zori.
Și tac!

Însă știu că va veni
o zi de Sabat sfânt, când
voi învăța Imnul Creațiunii
în clipa nașterii din Cuvânt:
Sfânt! Sfânt! Sfânt
este Cel ce a făcut
cerurile și pământul,
marea și izvoarele apelor –
ca un potir preaplin –
în veci de veci,
AMIN!

EU NU SUNT MAI MULT...

Costache Ioanid

Eu nu sunt mai mult decât fulgul de nea.
Un joc de cristale e trecerea mea.
Se scutură clipa din timpul deplin,
Surâde și cade și altele vin.

Eu nu sunt mai mult ca un fir de parâng
Ce coasa îl taie și furcile-l strâng.
Țărâna rămâne și uită de el,
Și alt fir se-nalță și moare la fel.

Eu nu sunt mai mult ca o umbră-n abis,
Dar drumul spre stele oricând mi-e
deschis.

Eu nu sunt lucefăr cu chip marmoreu,
Pe fruntea mea însă e scris Dumnezeu!

CÂT DE MĂREȚ E DUMNEZEU!

Costache Ioanid

Cât de măreț e Dumnezeu!
Văd marea cu talazuri grele,
mă-nalț pe munții de bazalt
și-mi zboară gândul printre stele,
tot mai înalt!

Ce-împărat își duce-oștirea
spre un gigantic apogeu?
Acel ce-a pus în goluri firea,
Acel ce-a scris oricui menirea,
mai mult decât nemărginirea
e Tatăl meu!

Cât de temut e Dumnezeu!
Vuiiau de pe Sinai ecouri
când glasul Domnului vorbea,
Iar Moise-nainta prin nouri
și tremura...

La tronul alb se strâng sfielnic
voivozi de foc din Empireu,
Și heruvimii vin cucernic,
slăvind Eternul Vistiernic.
Și-acest Stăpân Atotputernic
e Tatăl meu!

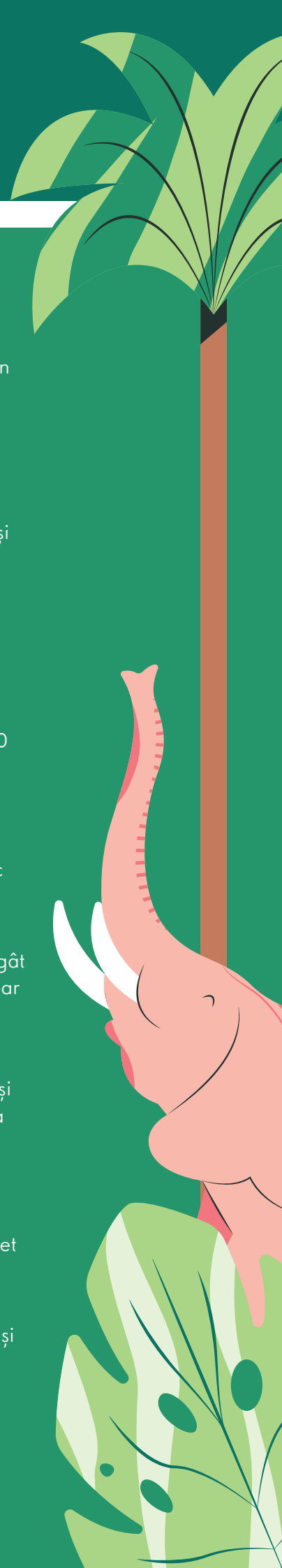
Și cât de bun e Dumnezeu!
Chiar dacă stelele bătrâne
tot au o vreme când se-aștern,
dar cine în Isus rămâne
e-un fiu etern!

Și-n fața slavei sclipitoare
în ceasul lumii cel mai greu,
când cei ce-au dat pe sfinți la fiare
vedea-vor Forța Creatoare,
eu voi șopti cu adorare:
„E Tatăl meu...”

ANIMALE

- Pasărea Flamingo are penajul de culoare roz datorită carotenului asimilat din sursa principală de hrană – creveții.
- În timpul migrației, rândunica arctică parcurge în fiecare an 35.000 de km.
- Singurul loc de pe corpul unei vaci în care există glande sudoripare este... nasul.
- Papilele gustative ale unui fluture se află pe picioare, de aceea el testează și consumă nectarul florilor cu picioarele.
- Unul din cele mai mari exemplare de balenă, pescuit până acum, avea lungimea de 31 de metri și cântărea 100.000 de kilograme. Un asemenea monstru marin a fost prins cu harpoane și capturat după șase ore de vânătoare, timp în care au tras după el două baleniere cu motoarele în funcțiune.
- Călugărița (mantis religiosa) este singura insectă care-și poate roti capul 360 de grade. O altă ciudățenie constă în faptul că are 2 ochi compuși și 3 ochi simpli.
- Șerpii nu își pot închide ochii pentru că nu au pleoape mobile.
- Cea mai zgomotoasă insectă este greierul african, ale cărui sunete depășesc 100 de decibeli.
- Păsării colibri i se mai spune „pasărea muscă”. O pasăre colibri cântărește doar 3,2 grame, ea fiind cea mai mică pasăre din lume. Oul unui colibri cu gât rubiniu este mai mic decât un bob de mazăre. Micuța zburătoare trăiește doar în Cuba.
- Albina regină depune 1.500 de ouă pe zi.
- Animalele care trăiesc în zona Polului Nord, la nord de Cercul Polar Arctic, își schimbă culoarea blănii în funcție de anotimp. Motivul? Astfel se pot camufla mai ușor în mediul lor de viață.
- Puiul de cangur are la naștere o lungime de numai 2 cm, fiind incomplet dezvoltat; el este golaș, fără ochi și urechi, cu membrele nedezvoltate.
- În timpul zborului, cocorii pot scoate un strigăt ascutit, asemănător cu un sunet de trompetă, care poate fi auzit mult timp după ce au dispărut din câmpul vizual.
- Cea mai distructivă insectă este lăcusta de deșert. Aceasta trăiește în Africa și Asia de Vest. Roiurile unor astfel de lăcuste nimicesc întreaga vegetație.
- Cămila își poate crește temperatura corpului cu aproape 6 grade Celsius, înainte să transpire, pentru a evita pierderea lichidelor din corp. Niciun alt mamifer nu poate face asta.

PLANTE

- Floarea de colț este ocrotită de lege din anul 1931, fiind declarată monument al naturii.
- Pinii din pădurile finlandeze au rădăcini adânci de aproape 50 de metri.
- Nu toate florile se deschid deodată. Mușcata se deschide dimineața, garoafele spre prânz, iar regina nopții – seara.
- Baobabul poate trăi până la 5000 de ani, măslinul – 2000, stejarul – 1600, teiul – 1150, cedrul – 800, părul – 400, chiparosul – 350, ulmul – 335.
- Planta care crește cel mai repede este bambusul. Într-o oră, tulpina unui bambus poate crește 2-3 cm, iar în 5 săptămâni poate ajunge la o înălțime de aprox. 20 de cm.
- Mimosa pudica – denumită și *planta rușinoasă* – își închide frunzele atunci când este atinsă cu degetul.
- Dacă pui un trandafir alb într-o glastră cu apă colorată, petalele trandafirului se vor colora și ele în aceeași culoare.
- Tulpina nufărului de baltă poate atinge 5 m lungime. Floarea acestuia se ofilește imediat ce este ruptă, chiar dacă ulterior este așezată în apă.
- Cea mai mare floare o are Rafflesia Arnoldi, care crește în insulele Filipine. Floarea are circumferința de 3 m, poate cântări 10 kg, iar bobocul este de 2-3 ori mai mare decât o căpătână de varză.
- Singura floare carnivoră din România, numită Roua cerului, poate fi admirată în turbăriile din județele Bihor, Harghita, Maramureș, Suceava și Vâlcea.

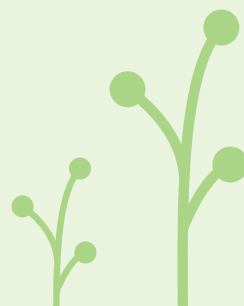

VREME, FENOMENE ATMOSFERICE

- Fiecare curcubeu este unic fiindcă fiecare persoană îl vede altfel, în funcție de unghiul în care lumina lovește picăturile de apă din aer.
- Un fulger conține suficientă energie ca să prăjească 160.000 de felii de pâine.
- Pământul este lovit de fulgere, în întreaga lume, în medie, de 360 de ori într-un minut.
- Locul cu cele mai multe precipitații de pe Pământ este Lloro, Columbia. Precipitațiile ating aici valoarea medie de 13.000 mm anual.
- Nu există doi nori identici, nici doi fulgi de zăpadă cu același model.
- Toți fulgii de zăpadă au 6 fețe, în diferite combinații. Forma lor este dată de temperatură.
- Un fulg de zăpadă obișnuit conține 180 de miliarde de molecule de apă.
- Cel mai mare fulg de zăpadă din lume avea diametrul de 38 cm. Apariția lui a fost consemnată în anul 1887, în Montana, SUA. Fulgul a fost înregistrat și în Cartea recordurilor.
- Feriga anunță ploaia. Înainte de a ploua, ea își desface larg frunzele, iar dacă urmează o perioadă secetoasă frunzele ei se strâng și se răsucesc.
- Apa în formă lichidă are o densitate mai mare decât apa sub formă de gheață. De aceea gheața plutește în apă.

Știați că...?

- Potopul din vremea lui Noe a durat mai mult de un an până când pământul s-a uscat complet. Apa a acoperit totul timp de 150 de zile înainte să înceapă să scadă.
- Arca lui Noe nu s-a scufundat, chiar dacă apa era foarte adâncă. Ea plutea în siguranță, pentru că avea o formă stabilă și Dumnezeu o proteja.
- La începutul Potopului, munții nu erau atât de înalți ca acum. Muntele Everest, cel mai înalt munte de azi, nu exista atunci.
- În vârful muntelui Everest s-au găsit fosile de animale marine. Acest lucru arată că acel loc a fost odată sub apă.
- Dacă pământul ar fi fost complet plat, fără munți și văi, oceanele l-ar fi acoperit cu 3 kilometri de apă.
- Potopul nu putea fi liniștit ca o ploaie obișnuită. Apa s-a mișcat cu forță mare, rupând roci și săpând râuri și văi adânci.
- Apa care se mișcă foarte repede poate face găuri chiar și în metal. Fenomenul se numește *cavitație* și poate distruge nave și baraje.
- Planeta noastră se învâрте mereu, iar acest lucru face ca vântul și apa să se miște în cercuri uriașe numite *curenți oceanici*.

- În timpul Potopului, valurile puteau fi la fel de mari ca un tsunami. Totuși, Arca era protejată și nu s-a răsturnat.
- Când apa s-a retras după Potop, a săpat râuri și canioane uriașe. Unele dintre aceste formațiuni pot fi văzute și astăzi.
- Arca lui Noe avea aproximativ lungimea a 1,5 terenuri de fotbal. Era foarte mare, ca să încapă toate animalele și proviziile.
- În timpul Potopului, pe pământ nu exista uscat deloc. Totul era un ocean imens, fără insule sau continente vizibile.
- Apa în mișcare poate crea bule care explodează cu o temperatură mai fierbinte decât suprafața soarelui. Acest fenomen, numit *cavitație*, este foarte puternic.
- Noe și familia lui au stat în Arcă mai mult de un an. Ei au intrat înainte ca ploaia să înceapă și au ieșit doar când totul s-a uscat.
- După Potop, curcubeul a fost semnul lui Dumnezeu că nu va mai trimite un alt potop care să acopere tot pământul. De atunci, curcubeul este un simbol al promisiunii lui Dumnezeu.
- Cei mai mulți dinozauri aveau dimensiuni comparabile cu cele ale animalelor de astăzi. Unii erau mai mici decât un Chihuahua, iar majoritatea cântăreau mai puțin decât o vacă.
- Mulți dinozauri erau vegetarieni. Fosilele dinților și chiar excrementele fosilizate arată că existau dinozauri erbivori de toate mărimile, de la titanozaurii uriași până la micuțul *Aquilops*, de doar 1,4 kg.
- Unii dinozauri aveau pielea asemănătoare cu cea a aligatorilor. Imprimările fosilizate din noroi arată că unii aveau piele tare și solzoasă, dar nu cu solzi suprapuși ca șerpii sau șopârlele.
- S-au descoperit proteine în oasele de dinozaur. Deoarece proteinele se degradează rapid după moartea unui organism, aceste descoperiri ridică întrebări despre vechimea reală a fosilelor.
- Nimeni nu știe exact ce culori aveau dinozaurii. Fosilele nu păstrează pigmentii, așa că reconstrucțiile lor sunt bazate pe ipoteze, nu pe dovezi directe.
- Nu știm ce sunete scoteau dinozaurii. Nu există dovezi clare despre vocea lor – poate șuierau ca șerpii, răgeau ca leii sau ciripeau ca păsările.
- Urmele de dinozaur pot dezvălui cum se deplasau aceștia. Majoritatea urmelor descoperite arată că dinozaurii mergeau mai degrabă decât alergau, adesea prin terenuri mlăștinoase.

- Unii dinozauri ar fi putut avea pene. Fosilele sugerează că unii semănau mai mult cu păsările decât cu reptilele, dar există dezbateri dacă acestea erau dinozauri cu pene sau păsări incapabile de zbor.

- Biblia ar putea menționa dinozauri. Deși termenul „dinozaur” a fost inventat în secolul XIX, unii cred că descrierea „behemotului” din Iov 40 ar putea corespunde unui dinozaur erbivor.

- Nu s-au descoperit niciodată fosile de dinozaur și de om în același loc. Unele presupuse dovezi s-au dovedit a fi falsuri sau interpretări greșite.

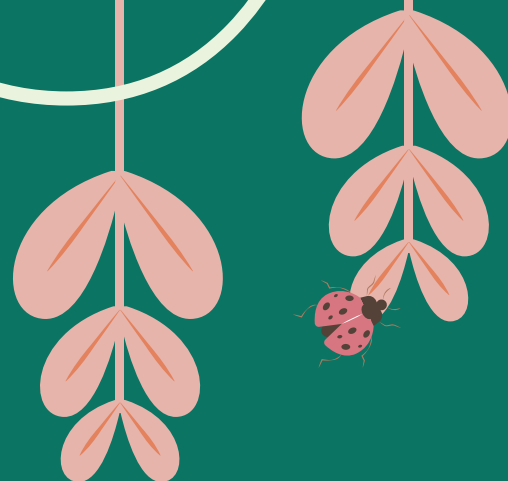
- Unii dinozauri mâncau iarbă. Deși fosilele plantelor care conțin iarbă sunt mai recente, excrementele fosilizate din India arată că unii dinozauri consumau iarbă.

- Ordinea fosilelor în straturi nu arată neapărat când au trăit animalele. De exemplu, dinozaurii și mâncarea lor nu sunt mereu găsiți în aceleași straturi de rocă.

- Dinozaurii au lăsat urme care sunt și astăzi vizibile. Unele dintre cele mai bine păstrate urme de dinozauri se află în paturile râurilor uscate sau în deșerturi.

- Unii dinozauri aveau creste osoase pe cap. Acestea erau folosite probabil pentru comunicare, intimidare sau reglarea temperaturii corpului.

- Dinozaurii nu erau toți reptile. Deși mulți semănau cu reptilele, unii aveau trăsături mai apropiate de păsări, ceea ce face clasificarea lor o provocare pentru cercetători.

Cine a creat lumea noastră?

Pentru o abordare mai detaliată și mai pragmatică a subiectului, la orele de explo (sau chiar la o școală biblică de vacanță) și nu neapărat într-un program în comunitate, vă puteți inspira din următoarele clipuri/emisiuni de la A7 TV despre acest subiect

Vă invităm să urmăriți o serie de emisiuni educative pentru întreaga familie, ce au în centru Zilele Creației, sub genericul „Rădăcini și Aripi”, marca A7TV. Fiecare ediție are o poveste, experimente/crafturi și jocuri.

PRIMELE TREI ZILE...

Dumnezeu a creat spațiul...

- 1 Prima zi,
Dumnezeu a creat lumina.
- 2 A doua zi,
Dumnezeu a creat cerul
sau atmosfera care înconjoară pământul.
- 3 A treia zi,
a creat uscatul și toate plantele.

URMĂTOARELE 3 ZILE...

Dumnezeu a umplut aceste spații cu niște creații speciale.

- 4 A patra zi,
a pus pentru pământul nostru niște semne care
să măsoare zilele, lunile și anii – soarele și luna.
- 5 A cincea zi,
a creat păsările cerului și viețuitoarele
din râuri, lacuri, mări și oceane.
- 6 A șasea zi,
a creat animalele, și în cele din urmă a creat
omul – bărbat și femeie. Astfel că, în această zi
Dumnezeu pune bazele familiei.

O ZI SPECIALĂ...

- 7 După cele șase zile, urmează o zi specială, ziua a șaptea, care pune punct primei săptămâni din istoria planetei noastre. În această zi Dumnezeu s-a odihnit, a binecuvântat această zi și a sfințit-o. Este ultimul act creator al săptămânii, Dumnezeu crează un monument în timp.

Grafică:
ALIN SÎRBU